

Μήνυμα
τῆς Α.Θ.Παναγιότητος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου
εἰς τὸ Α' Πανελλήνιον Μαθητικὸν Συνέδριον
Ἐρεῦνης καὶ Ἐπιστήμης

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Με μεγάλην πατρικὴν χαρὰν χαιρετίζομεν ἀπὸ τὸ μαρτυρικὸν Φανάριον τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων τὴν διοργάνωσιν ἑνὸς τόσοῦ πρωτοποριακοῦ καὶ ἐνδιαφέροντος συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν διεγερσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐρευνητικοῦ οἴστρου τῆς μαθητιώσης νεολαίας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο συνέδριον ἔρχεται νὰ ἐπαυξήσῃ καὶ νὰ προωθήσῃ τὰ γνωστικὰ ἐρεθίσματα, τὰ ὁποῖα οἱ νεαροὶ μαθηταὶ προσλαμβάνουν ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν των, ἀπὸ τὸ σχολεῖον καὶ τὸ ἐν γένει ἐκπαιδευτικὸν σύστημα, ἀπὸ τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν σύγχρονον τεχνολογίαν. Ἀποτελεῖ ὅμως πρωτοτυπίαν ἀξιοθαύμαστον καὶ ἀξιοζήλευτον ὅτι ἐπιχειρεῖται ἢ προσομοίωσις τῶν δεδομένων ἑνὸς ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐρευνητικοῦ γεγονότος εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν μαθητικῶν ἡλικιῶν διὰ νὰ ἐξαφθῇ ἡ φιλερευνητικὴ διάθεσις τῶν νέων, κατόπιν νὰ συστηματοποιηθῇ μὲ ἐπιστημονικὰ κριτήρια καὶ διαδικασίας, διὰ νὰ προσφέρῃ ἐν τέλει μιὰν εἰσέτι εὐχάριστον καὶ ἐλπιδοφόρον ἐκπληξιν διὰ τὰ προσόντα τῆς συγχρόνου νεότητος! Πατρικῶς φρονοῦμεν καὶ ἐκ προοιμίου δηλοῦμεν ὅτι ἡ νεολαία μας μᾶς προλαμβάνει εἰς τοιαύτας φερέλπιδας ἐκπλήξεις, διότι τυγχάνει φιλογενῆς, φιλόπονος, φιλότιμος καὶ ἀνωτέρα τῶν περιστάσεων ἐν συγκρίσει μὲ τὰς ἰδικὰς μας γενεάς, καθ' ὅτι διαθέτει ἔμφυτα καὶ ἐπίκτητα χαρίσματα οὐ τὰ τυχόντα, ἀλλὰ πρωτίστως διαθέτει ἦθος ἀξιοθαύμαστον, χαρακτῆρα καὶ τόλμην ἀξιόμιμητα.

Με τὰς ιδιότητας αὐτάς ἡ σύγχρονος μαθητιῶσα νεολαία τῆς Ἑλλάδος ἀναζητεῖ μὲ τὴν ἐνδελεχῆ καὶ συστηματικὴν ἐρευναν τῆς ἐπιστήμης τὴν ἐξήγησιν τοῦ φυσικοῦ κόσμου καὶ τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας συμφῶνως μὲ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους: «πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει» (Μετὰ τὰ Φυσικὰ Α, 980^α). Ἡ γνωστικὴ ἰκανότης εἶναι ἐνέργημα καὶ προῖον τῆς λογικῆς δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν δημιουργίαν τῆς ἐπιστήμης μὲ καθιερωμένας μεθόδους τὴν παρατήρησιν, τὸ πείραμα καὶ τὸν μαθηματικὸν λογισμόν. Σκοπὸς ὅλης τῆς ἐπιστημονικῆς λειτουργίας εἶναι ἡ ἐπισήμανσις τῶν νόμων, πού διέπουν τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν σκοπιμότητα τοῦ μικροκόσμου καὶ τοῦ μακροκόσμου, ἡ γνῶσις τῶν μηχανισμῶν, πού ρυθμίζουν τὰς ποικίλας ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς εἰς τὸν κόσμον, τὴν ἀνακάλυψιν μέσων καὶ τόπων ἀντιμετώπισεως τοῦ φυσικοῦ κακοῦ, τῶν ἀσθενειῶν καὶ τοῦ πόνου καὶ τὴν

ἀποκατάστασιν ἐν μέρει τῆς ψυχικῆς ἰσορροπίας καὶ ὑγείας ὠρισμένων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι τὴν ἔχασαν πρὸς καιρὸν.

Παρὰ τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν ποῦ γεννοῦν τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης, ὀφείλομεν ἐπιστήμονες καὶ μαθηταί, πρεσβύτεροι καὶ νεώτεροι, νὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη δὲν εἶναι ἀχαλίνωτος καὶ ἀσύδοτος εἰς τὰς ἐφέσεις καὶ τὰς ἐπιτυχίας της ἀλλὰ κατὰ τὸ τοῦ σοφοῦ Πλάτωνος «*πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία καὶ οὐ σοφία φαίνεται*» (Μενέξενος 246e). Πρὸς τοῦτο, ὁ ἐπιστήμων εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς ἐρεῦνης καὶ τῆς ἐν γένει ἐργασίας του ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ μὲ ἦθος καὶ ποιότητα, ζητούμενα σήμερον ἐπιτακτικῶς εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τοῦ βίου. Μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῶν πολιτικῶν οὐτοπιῶν, αἱ ὁποῖαι ἔδιδον ὑποσχέσεις ἱκανοποιήσεως ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιθυμιῶν διὰ δικαιοσύνην - ἰσότητα - δημιουργίαν ἑνὸς νέου γενναίου κόσμου, καὶ τὴν μικρὰν ἀπήχησιν τῶν νέων κοσμοθεωριῶν, ἐνώπιον τῆς παραλύσεως της ὄραματικῆς φαντασίας, ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ γνῶσις εἶναι αἱ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι προτείνουν λύσεις εἰς πλεῖστα προβλήματα. Ἡ ἐπιστήμη, ὅταν διακρίνεται διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν προσφορὰν, εἶναι ἄλμα πρὸς τὰ ἐμπρός, ἔγκυρος ἐξήγησις τοῦ κόσμου, φυγὴ ἀπὸ τὴν ἀνίαν τοῦ ἐξηγημένου. Δυστυχῶς, μία ἐλαχίστη μερὶς ἐπιστημόνων στρέφεται εἰς ἀναζητήσεις ἐκπορευομένας ἀπὸ τὸν ἄκαμπτον ἀτομισμὸν καὶ σαλπίζει νέα δόγματα εἰς τὴν ἐξουθενημένην ἐποχὴν μας, τὴν ἐποχὴν τῆς ματαιότητος, τῆς ἀρνήσεως, τῆς συγχύσεως ἀξιῶν καὶ πεποιθήσεων, τῆς μειωμένης συνοχῆς. Ἄς μὴ παρασυρθῇ ἀπὸ τὴν χρησιμοθηρίαν, τὸ κέρδος καὶ τὴν πανουργίαν ἢ ἄλκιμος νεότης μας· θὰ ἀδικήσῃ τὸν ἑαυτὸν της καὶ τὴν ἱστορίαν!

Θεωροῦμεν τιμὴν νὰ θέσωμεν τὸ Συνέδριον αὐτὸ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, ἑνὸς θεσμοῦ πανιέρου καὶ παναρχαίου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὰ ἐνδοξα χρόνια τοῦ Βυζαντίου ἕως σήμερον τρέφεται καὶ τρέφει τὰς ἐπιστήμας καὶ ἐργάζεται διὰ τὸν πνευματικὸν πλουτισμὸν τοῦ Γένους μας, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ ὑπῆρξε πτωχόν, κατατρεγμένον καὶ ἀδύναμον, ἐμεγαλουργεῖ πάντοτε εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ κυριαρχεῖ εἰς τὸ παγκόσμιον ἐπιστημονικὸν στερέωμα διαχρονικῶς. Ἡμεῖς, ὡς φιλόστοργος Μήτηρ Ἐκκλησία, ἐνθαρρύνομεν τὴν ἔρευναν, τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιστημῶν καὶ συγχαίρομεν, συνδράμοντες πολυτρόπως καὶ κατὰ τὸ δυνατόν εἰς πρωτοβουλίας, αἱ ὁποῖαι δεικνύουν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν νεανικὸν ἐνθουσιασμόν, ὡς καὶ τὸ ὠραῖον Συνέδριόν σας. Κατὰ τὸν τρόπον ὅμως ποῦ συνδέονται τὸ δόγμα, δηλαδὴ ἡ διδασκαλία, μὲ τὸ ἦθος, δηλαδὴ τὴν ζωὴν, εὐχόμεθα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συνεδρίου σας νὰ συνάψουν τὴν πίστιν μὲ τὴν ἔρευναν, τὴν ἐπιστήμην μὲ τὴν ἀρετὴν, τὴν γνῶσιν μὲ τὸ πνεῦμα, τὴν μόρφωσιν μὲ τὸ ἦθος εἰς τὴν ζωὴν τῶν μαθητῶν καὶ αὐριανῶν ἐπιστημόνων, ὥστε νὰ ἴμποροῦν νὰ προσδεύουν καὶ νὰ συνδημιουργοῦν μὲ τὸν Θεὸν ἕνα νέον κόσμον ἐφάμιλλον τοῦ παραδείσου.

Νοερώς σᾶς εὐλογοῦμεν, μὲ ἐνδιαφέρον θὰ παρακολουθήσωμεν, καίτοι ἀπὸ μακρὰ ἀλλὰ πολὺ ἐγγύς, τὴν διεξαγωγὴν καὶ θὰ καυχηθῶμεν διὰ τὸν ἀπόηχον τοῦ Συνεδρίου σας. Ἐκφράζομεν θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τοὺς ὀργανωτάς, εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐργασίας καὶ καλὴν καρποφορίαν εἰς τὰ συμπεράσματα τοῦ Συνεδρίου.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ Χάρις καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ Ἔλεος εἶησαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

Τ,βιζ' Μαρτίου ια'

Γραμματεία
Καὶ
Πατριάρχης
Ἐκκλησιᾶς
Ἁγίας
Σοφίας

Διάουρος Θεός Θεόν Εὐχέλμυ J.